

„Bejártam az
országot, és mindenfelé csak az
elbúsulást találtam. Udvarod
átkozza minden és hazádfiit. –
Szerette jó királyunk, Endre! Hogy
fogod találni népedet? Polyák-
országot elnyered, s tán a magyart
veszted helyette el! – Midőn ti leg-
először, asszonyom, hazánkba jöttetek,
a békességnek édes istene
Pannóniára monda akkoron
egy átkot, és a romlás angyala
mormogta rá az áment.”

Bánk bán napjainkban is nagyon fontos üzenete a nemzeti kincseink és identitásunk védelmére. Ez a történet idejében ugyanolyan fontos, mint a huszonegyedik században, hiszen ha ezt feladjuk, a magyar nép eltűnik a történelem süllyesztőjében.

A 13. század óta rengeteg tragédia érte a magyar nemzetet, amelyeket a kitartásunk és a nemzet szívósságának köszönhetően átvészeltünk, és ma is itt élünk a Kárpát-medence területén. A II. András király uralkodása óta eltelt majdnem nyolcszáz év alatt is sok idegen hatalom próbálta meg megtörni a magyar nemzetet, sikertelenül. Halála után nem sokkal érkeztek a tatár hordák, akik a korabeli magyar lakosság közel felét lemészárolták. Bő 200 évvel később érkeztek a törökök, akik 150 évig uralták Budát, és az ország harmadát. Az Alföld településszerkezete mind a mai napig viseli ennek nyomait. A törökök kiűzése után Magyarország a Habsburg Birodalom részévé vált. A Habsburgoktól való függetlenedésre több kísérletet is tettek, ám ezek sikertelenek voltak, sok emberéletet követeltek. Ebben az időszakban nagy volt a veszélye annak, hogy elveszítsük nemzeti önazonosságunk, hiszen a magyar nyelv az 1800-as évek elején kevésbé volt alkalmas a modern fogalmak, tárgyak, eszmék kifejezésére. Félt volt, hogy a magyarok elnémetesednek. Ezt a víziót festette a herderi jóslat is. Ez végül nem következett be, hiszen egy csoport elszánt nyelvész és irodalmár véghez vitte a nyelvújítást. A reformkor másik fontos kérdése a magyar nyelv ügye volt, hogy a nyelvünket a saját hazánkban hivatalos nyelvvé tegyék. Ez egy közel 50 éves folyamat volt, aminek a végén 1844-ben az országgyűlés elfogadta a törvényt, amely hivatalos államnyelvvé tette a magyart. A 19. század második fele egy fellendülést mutatott, ám Magyarország

mégsem vált önálló, szuverén állammá. Az I. világháborút záró békediktátum után bár már nem tartoztunk a Habsburg Birodalomhoz, hazánk elvesztette területének 2/3-át, és közel 4millió magyar maradt az új határokon kívül. A második világháború után országunk kommunista befolyási övezetbe került, és ott is maradt 40 éven keresztül. Nemzetünk ezt is átvészelte és 1989 – től egy szuverén és független Magyarországon élünk.

A mű a magyar nép erejét is hangsúlyozza, és azt a képességét, hogy álljon ki az igazság mellett és szálljon szembe az elnyomással. Történelmen átívelő kötelességünk, hogy felülemelkedjünk kicsinyes vitáinkon, hiszen csak így juthat az ország előrébb. Mindannyiunknak felelőssége van abban, hogy magyarokként összetartsunk, kultúránk erős legyen és fennmaradjon. Fontos számunkra az összetartás hiszen csak együtt tudunk kiállni egymásért, a társadalomért, és a nemzetünkért.